

Danuta Wojciechowska

Karów, pow. Góra

Informator Archeologiczny : badania 7, 57-58

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

II. Na sąsiadującym od północy z osadą wzniesieniu nazwanym roboczo "Babia Góra" III natrafiono na rozrzucone ślady osadnictwa wczesnobrązowego. Obiekty zawierały też znacznie mniejszą ilość zabytków niż na stanowisku "Babia Góra" I i II, za wyjątkiem jamy 24, w której znaleziono m.in. liczną ceramikę, wapienne ciężarki tkackie, narzędzia rogowe, rogi jelenia i czaszkę świni. Wzniesienie to stanowiło naturalne zaplecze dla rozrastającej się osady babiogórskiej. Zaobserwowano też, że na stokach południowych jamy są coraz płytsze - co jest wynikiem postępujących na lessach procesów denudacyjnych.

III. Na trzecim z kolei wzniesieniu "Klin", gdzie w latach poprzednich odkryto cmentarzysko mierzanowickie, natrafiono na stoku południowym na bardzo słabe ślady osadnicze tej kultury. Zapewne cmentarzysko to związane było z mieszkańcami odległej o kilkaset metrów "Babiej Góry". III.

IV. V. W kierunku południowym od osady babiogórskiej nie znaleziono intensywniejszych śladów osadnictwa mierzanowickiego. Na najbliższym "Babiej Górze" od tej strony pagórku "Piorunek" odkryto kilka obiektów kultury lendzielskiej, a jeszcze dalej na wschodnim stoku wzniesienia "Dębina" odkryto 3 wczesnośredniowieczne pochówki szkieletowe. Była to już reszta istniejącego tu jeszcze przed kilkunastu laty cmentarzyska z tego czasu zniszczonego na skutek zmywów i orki. W niedużej odległości od niego / około 0,5 km / znajduje się znane grodzisko wczesnośredniowieczne w Damicach, pow. Miechów.

Tak więc badania pozwoliły m.in. wyznaczyć strefę osadnictwa kultury mierzanowickiej nad Dłubnią, ograniczoną symetrycznie z dwóch stron wczesnobrązowymi cmentarzyskami. Równocześnie uwypuklony został centralny, osiowy charakter obronnej osady na "Babiej Górze" I i II.

JUSZKOWO, pow. Gdańsk

Stanowisko 3

patrz

okres halstański

KARÓW, pow. Góra

Muzeum Archeologiczne

we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Danuta Wojciechowska.
Finansował WKZ we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej
IV - V okres epoki brązu.

Cmentarzysko położone jest na niewielkiej kulminacji w północnej części wsi Karów, tuż za zabudowaniami, na terenie niewielkiego wybierzyska piasku. Przebadano ca 2 arów, na których odkryto 48 grobów ciałopalnych. Przeciętna głębokość zalegania grobów wynosiła ca 0,25 m i w związku z tym większość naczyń zachowała się we fragmentach. Ilość naczyń w grobach waha się od 1 do 18. Niektóre groby posiadały po 2 popielnice. W 5 grobach uchwycono jamy grobowe. Wszystkie groby należały do typu popielnicowych. Na cmentarzysku w niektórych wypadkach wyróżniono dwa

poziomy grobów. Groby były usytuowane w niewielkich odległościach od siebie, bez określonego porządku.

Należy wymienić grób nr VIII składający się z 11 naczyń a posiadający dwa interesujące zabytki, mianowicie fragment sierpa brązowego z guzkiem i glinianą grzechotką poduszkowatą. Do najciekawszych można zaliczyć grób XX, który wystąpił na głębokości 0,50 m i sięgał do 0,84 m. Nad nim znajdowały się trzy inne groby. W skład inwentarza grobu XX wchodziło 15 miniaturowych naczynek w tym mała popielnica z dwoma fragmentami ozdób brązowych w postaci spiralek, dalej miniaturowa podstawka na 4 nóżkach o średnicy ca 5,0 cm i mały krążek gliny o średnicy 3,5 cm. Ze względu na jego miniaturowość grób XX został określony jako dziecięcy.

Odkryto ponadto 3 paleniska i dwie jamy. Jama nr 2 w kształcie nieregularnego trapezu o wymiarach 1,60 x 1,30 m i głębokości 0,6 m w przekroju nieckowata, wypełniona była silnie przepaloną ziemią z fragmentami przepalanej ceramiki, węglem drzewnym z dużą ilością popiołu i polepy. W dolnej części jamy znajdowało się palenisko a pod nim na głębokości 0,71 m zalegał grób XXXIX z największą ilością naczyń - 18 sztuk. Na ceramikę grobową składają się popielnice przeważnie baniaste, duża ilość czerpaków, mis i krążków glinianych. Łącznie odkryto kilka przedmiotów z brązu w tym szpila z kulistą główką, fragment sierpa, guzik i fragmenty różnych ozdób.

Badania będą kontynuowane.

KĄTY, pow. Włocławek
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe w Toruniu
Muzeum Kujawskie we Włocławku

Badania prowadziły mgr mgr Janina Dąbrowska / autorka sprawozdania / i Urszula Huszcza, Finansował WKZ w Bydgoszczy, Czwarty sezon badań, Stanowisko wielokulturowe; cmentarzysko z IV i V okresu epoki brązu, osada z młodszego okresu rzymskiego, osada wczesnośredniowieczna i średniowieczna.

Badania ratownicze obejmowały najbardziej zagrożoną część stanowiska. Ze względu na tempo jego niszczenia / poprzez eksploatację żwiru i obsuwanie się skarp / zrezygnowano w tym sezonie z badań płaszczyzną ćwiartek a zastosowano metodę rowów sondażowych o szerokości 2 m. Długość ich każdorazowo podyktowana była zaistniałymi potrzebami. Łącznie przebadano powierzchnię 5 arów. Odkryto 6 grobów, 56 jam oraz szereg śladów po kółkach.

Wszystkie groby były zniszczone przez późniejsze osadnictwo, jak i przez współczesną głęboką orkę. Inwentarz ich stanowiła ceramika; w jednym z grobów znaleziono fragment ozdoby z brązowego drutu. Zarysy jam grobowych w większości nie zachowały się. Inwentarz obiektów osadniczych stanowiły wyłącznie fragmenty naczyń, polepa i kości zwierzęce.

Zastosowanie rowów sondażowych umożliwiło uchwycenie zasięgu stanowiska w kierunku zachodnim oraz na orientację ilościową i jakościową występowania obiektów w tej części stanowiska. W numusie znaleziono dwa kamienne toporki oraz kilka fragmentów naczyń kultury pucharów lejkowatych.

Stanowisko wymaga dalszej opieki konserwatorskiej.